

Protokollat
med tilkendegivelse af 17. september 2012
i
FV 2012.77

Dansk Metal og Dansk EL-forbund
(Advokat Peter Nisbeth)
mod
Dansk Dekomissionering
(Kammeradvokaten v/advokat Niels Banke)

Sagen og dens behandling

Sagen drejer sig om, hvorvidt klagerne kan støtte et betalingskrav (funktionstillæg) på et beregningsbilag til en lokalaftale.

Til at behandle sagen har været nedsat en faglig voldgiftsret med Peter Faber og Allan Steenberg Andersen (valgt af klagerne) og Karen-Lisbet Jacobsen og Anne Hveisel Djurhuus (valgt af indklagede) som medlemmer og med professor, dr.jur. Jens Kristiansen som opmand.

Voldgiftsforhandlingen blev afholdt den 17. september 2012.

Klagerne havde nedlagt følgende påstand: Indklagede skal anerkende, at vagthavende forskningsteknikere omfattet af lokalaftale af 5. maj 2011 har krav på et månedligt funktionstillæg inkl. pension på 1602 kr. jf. beregningsbilag af 23. maj 2011.

Indklagede påstod sig frifundet for den nedlagte påstand.

Der blev afgivet forklaringer af tillidsrepræsentant Lars Fjeldsbo Knudsen, direktør Ole Kastbjerg Nielsen og specialkonsulent Christina Vastrup.

Til støtte for den nedlagte påstand henviste klagerne navnlig til, at beregningsbilaget løbende er indgået som en vigtig del af aftaleforhandlingerne, og at det derfor må anses for en integreret del af lokalaftalen. Det har været en afgørende forudsætning for klagerne, at nedgangen i lønnen som følge af den ændrede vagtordning og den ny lokalaf tale herom ikke blev større end skitseret i beregningsbilaget. Indklagede har udarbejdet beregningerne og er derfor nærmest til at bære risikoen for, at man ved en fejl er kommet til at medregne funktionstillægget to gange.

Til støtte for sin frifindelsespåstand henviste indklagede i første række til, at pkt. 6.3 i lokalaftalen er meget klar og alene giver klagerne ret til ét funktionstillæg, at beregningsbilaget ikke er medtaget som bilag til lokalaftalen, og at det alene har fungeret som et hjælpeværktøj for forhandlerne. Det er ikke muligt via aftalefortolkning at pålægge indklagede at betale det samme funktionstillæg to gange i modstrid med lokalaf talens udtrykkelige ordlyd. Hvis beregningerne var en afgørende forudsætning for klagerne kunne de – som også tilbudt af indklagede – have frigjort sig fra lokalaftalen som følge af bristede forudsætninger uden at iagttage de formelle opsigelsesregler med sigte på en genåbning af forhandlingerne.

Efter bevisførelse, procedure og votering var der ikke enighed mellem voldgiftsrettens partsudpegede medlemmer, og opmanden bemærkede herefter følgende om sagen:

Opmandens tilkendegivelse

Lokalaf tale af 5. maj 2011 om vagthavende forskningsteknikere blev indgået efter et længerevarende forhandlingsforløb med en række forhandlingsmøder og udveksling af forskellige aftaleudkast og bilag. Det fremgår af referatet af det forhandlingsmøde, der fandt sted den 22. marts 2011, at forhandlerne på dette møde opnåede enighed om, at deltagerne i vagtordningen ydes et pensionsgivende funktionstillæg på 1.500 kr. pr. måned for det særlige ansvar i forbindelse med gennemførelse af den afsluttende rundering samt kvalifikationer opnået i forbindelser med oplæring som teknisk vagt. På linje hermed indeholder

pkt. 6.3 i lokalaftalen en bestemmelse om funktionstillæg, som dog efterfølgende var blevet forhøjet til 1.600 kr. pr. måned.

I forbindelse med aftaleforhandlingerne udarbejdede ledelsen – efter ønske fra tillidsrepræsentanterne – løbende beregninger over den ny aftales lønmæssige konsekvenser for de deltagende teknikere. Disse beregninger viste bl.a. hvor meget den enkelte tekniker kunne forvente at få i månedsløn henholdsvis gå ned i løn i forbindelse med den ny aftales ikrafttræden. I det endelige beregningsbilag af 23. maj 2011 svingede de anførte månedslønnen med mellem 36.433 kr. og 40.328 kr. og lønnedgangen mellem 3.960 kr. og 4.378 kr. Ved en mail af 24. juni 2011 gjorde ledelsen tillidsrepræsentant Lars Fjeldsbo Knudsen opmærksom på, at funktionstillægget ved en fejl var blevet medtalt to gange i beregningsbilaget, dels som en del af den samlede normale løn, dels som et særskilt tillæg i forbindelse med rådighedsvagter. Ifølge det nye beregningsbilag svingede månedslønnen nu mellem 35.046 kr. og 38.941 kr. og lønnedgangen mellem 5.225 kr. og 5.765 kr.

Der er ikke henvist til beregningsbilaget – hverken direkte eller indirekte i lokalaftalen – og det er heller ikke medtaget blandt bilagene til aftalen. Bilaget kan på denne baggrund og efter de afgivne forklaringer ikke anses for en integreret del af aftalen, men må anses for et hjælperedskab til brug for forhandlingerne.

Det må efter forklaringen fra Lars Fjeldsbo Knudsen lægges til grund, at klagerne tillagde størrelsen af den kommende månedsløn henholdsvis lønnedgang væsentlig betydning, og at indklagede var opmærksom på dette forhold ved forhandlingerne. Dette forhold kan imidlertid ikke i sig selv indebære, at beregningsbilaget – med sin karakter af et hjælpeteknisk bilag – kan ændre ved indholdet af den klare bestemmelse i lokalaftalens pkt. 6.3, der pålægger indklagede at betale et nøje fastlagt beløb i funktionstillæg. Det er heller ikke godtgjort, at indklagede på anden vis skulle have accepteret at betale et større beløb end det der følger af lokalaftalens forskellige betalingsregler, herunder pkt. 6.3 om funktionstillæg.

Indklagede tilbød klagerne at genåbne forhandlingerne uden at de skulle iagttage lokalaftalens opsigelsesregler, herunder dens tidsmæssige binding. Hvis klagerne havde taget imod tilbuddet ville parterne kunne have genforhandlet aftalevilkårene med de korrekte oplys-

ninger om de lønmæssige konsekvenser for de berørte teknikere, men klagerne ønskede efter det oplyste ikke at tage imod det fremsatte tilbud om en genforhandling.

Sammenfattende er det herefter opmandens opfattelse, at indklagede må frifindes for klagerens påstand.

De partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten afsluttede herefter sagen forligsmæssigt i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse og aftalte, at denne i skriftlig form parterne imellem skal tillægges virkning som en kendelse, jf. § 28, stk. 4, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter.

Hver part bærer egne sagsomkostninger og betaler halvdelen af udgifterne til opmanden.

København, den 20. september 2012

Jens Kristiansen